Lieta Nr. A42706809
A04739-09/36

SPRIEDUMS

Latvijas tautas vārdā
Liepājā, 2010.gada 29.jūnijā

Administratīvā rajona tiesa
šādā sastāvā: tiesnese A.Kudrēviča,

rakstveida procesā izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rendas Uplejas" (reģ.Nr.41201006267) pieteikuma par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 2.februāra lēmuma Nr.19/2523 atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā saņemts sabiedrība ar ierobežotu atbildību „Rendas Uplejas" pieteikums, kurā lūgts atzīt par prettiesisku un atcelt Valsts ieņēmumu dienesta (turpmāk arī – dienests vai atbildētājs) ģenerāldirektora 2009.gada 2.februāra lēmumu Nr.19/2523 (turpmāk arī – Lēmums).

Pieteicēja uzskata, ka Lēmums ir prettiesisks un atceļams, jo lietā nav konstatējami likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 14.punktā noteiktie kritēriji un secinājumi lietā ir izdarīti uz lietas faktiskajiem apstākļiem neatbilstošiem nodibinājumiem, līdz ar to nav konstatējams administratīvais pārkāpums – izvairīšanās no nodokļu nomaksas.

Pieteicēja norāda, ka dienests izdevis Lēmumu neievērojot kompetenci ir pārkāpis pilnvaras un prettiesiski iejaucies darba tiesiskajās attiecībās, ignorējot Darba likumā noteiktās darba devēja tiesības. Turklāt dienests nepareizi piemērojis likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmo daļu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – kodekss) 159.pantu, tādējādi dienests ir pārkāpis Administratīvā procesa likuma (turpmāk – APL) 10.pantā noteikto paļāvības principu, kā arī patvaļas aizlieguma principu. Lēmums ir pieņemts pārkāpjot APL 5. un 8.panta nosacījumus, kā arī Lēmums pieņemts pārkāpjot demokrātiskas iekārtas principu. Turklāt dienests ar Lēmumu aizskāris arī trešo personu tiesības, proti, brīvi izvēlēties laiku, kuru veltīt darba devēja labā.

[2] Paskaidrojumā tiesai atbildētājs pieteikumu neatzīst, pieteikumā norādītos pieteicēja argumentus uzskata par nepamatotiem, jo tie ir pretrunā ar lietas materiāliem. Atbildētājs paskaidro, ka rīkojies savas kompetences ietvaros, jo kodeksa 215.[1]pants paredz, ka dienests izskata arī kodeksa 159.pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas. Dienests nav veicis kontroli tieši par darba līguma nosacījumiem, bet gan par nodokļu aprēķināšanu un ieskaitīšanu budžetā. Analizējot darba laika uzskaites tabulās norādīto, dienests secinājis, ka pieteicēja par 2008.gada septembri nav norādījusi veikala pārdevēju algu pareizā apmērā (algas apmērs ir samazināts) un līdz ar to nav aprēķinājusi un samaksājusi attiecīgos nodokļus.

[3] Pieteicēja ir piekritusi administratīvo lietu izskatīt rakstveida procesā *(lietas 80.lapa),* līdz ar ko atbilstoši Administratīvā procesa likuma 114.pantam lieta tiek izskatīta rakstveida procesā.

Motīvu daļa

[4] Tiesa konstatē, ka lietā pastāv strīds, par to, vai pieteicēja pamatoti sodīta ar naudas sodu Ls 500 apmērā par kodeksa 159.pantā paredzēto pārkāpumu.

[5] Tiesa lietā konstatē sekojošus faktus.

[5.1] 2008.gada 7.novembrī Valsts ieņēmumu dienesta Kurzemes reģionālās iestādes amatpersonas, veicot tematisko pārbaudi SIA „Rendas Uplejas" struktūrvienībā – veikalā „*/Nosaukums/*" Rendas pagastā, Kuldīgas rajonā, konstatēja, ka veikala pārdevējām netiek nodrošināts darba līgumā noslēgtais darba laiks – 8 stundas dienā un ne vairāk kā 40 stundas nedēļā. 2008.gada septembrī katrai pārdevējai uzskaitītas 88 nostrādātās stundas. Līdz ar to pieteicēja par septembri nav aprēķinājusi pārdevējām pilnu darba algu, kā arī nav aprēķinājusi un veikusi valsts sociālās apdrošināšanas obligātās iemaksas (turpmāk arī – VSAOI) pilnā apmērā. Ar minēto pārkāptas Darba likuma 74.panta otrās daļas un 137.panta, likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas un 21.panta devītās daļas prasības *(lietas 36. – 39.lapa).*

[5.2] Par [5.1]punktā norādīto konstatēto pārkāpumu 2008.gada 20.novembrī pieteicējai sastādīts administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BI 007540 *(lietas 32. – 35.lapa).*

[5.3] 2008.gada 24.novembrī dienesta Kurzemes reģionālās iestādes direktora vietnieks pieņēma lēmumu Nr.F39/1079 (turpmāk arī – sākotnējais lēmums), ar kuru SIA „Rendas Uplejas" saukta pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 159.panta un sodīta ar naudas sodu Ls 500 apmērā *(lietas 29. – 31.lapa).*

[5.4] 2009.gada 2.februārī dienesta ģenerāldirektors, izskatot pieteicējas sūdzību, ar Lēmumu nolēma atstāt negrozītu sākotnējo lēmumu *(lietas 23. – 26.lapa).*

[6] Saskaņā ar kodeksa 159.pantu *(redakcija no 05.10.2007. līdz 31.12.2007.)* par izvairīšanos no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas, kā arī par ienākumu, peļņas vai citu ar nodokli apliekamu objektu slēpšanu (samazināšanu) – uzliek naudas sodu fiziskajām personām no simt līdz divsimt piecdesmit latiem, bet juridiskajām personām – no piecsimt līdz tūkstoš piecsimt latiem.

Likuma „Par nodokļiem un nodevām" 1.panta 14.punkts noteic, ka izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas ir apzināta nepatiesas informācijas sniegšana nodokļu deklarācijās, nodokļu deklarāciju, informatīvo deklarāciju vai nodokļu administrēšanai un kontrolei nepieciešamās pieprasītās informācijas neiesniegšana, nelikumīga nodokļu atvieglojumu, priekšrocību un atlaižu piemērošana vai jebkura cita apzināta darbība vai bezdarbība, kuras dēļ nodokļi vai nodevas nav samaksātas pilnā apmērā vai daļēji.

No minētā izriet, lai sauktu juridisku personu pie administratīvās atbildības saskaņā ar kodeksa 159.pantu, jākonstatē, 1) vai tā izvairās no nodokļu vai tiem pielīdzināto maksājumu nomaksas; 2) vai nenorāda ienākuma, peļņas vai citu ar nodokli apliekamu objektu.

Atbildība par nodokļu pārkāpumiem noteikta nodokļu likumos. Proti, izvairīšanās no nodokļu vai nodevu maksāšanas likuma „Par nodokļiem un nodevām" izpratnē ir cita starpā jebkura apzināta darbība vai bezdarbība, kuras rezultātā nodokļi nav samaksāti.

Izskatāmajā lietā dienests uzskata, ka ir savācis pierādījumus un pierādījis, ka pieteicēja 2008.gada septembrī nenodrošina veikala pārdevējām darba līgumā nolīgto darba laiku – 8 stundas dienā un ne vairāk kā 40 stundas nedēļā. Līdz ar to pieteicēja par 2008.gada septembra mēnesi nav aprēķinājusi pārdevējām pilnu darba algu, kā arī nav aprēķinājusi un veikusi VSAOI pilnā apmērā.

Lēmumā konstatēts, ka pieteicēja ir pārkāpusi Darba likuma 74.panta otrās daļas un 137.panta, likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas, 21.panta devītās daļas prasības.

Pamatojoties uz minēto, dienests atzinis, ka pieteicēja ir izdarījusi pārkāpumu, par kuru atbildības paredzēta kodeksa 159.pantā, līdz ar to pieteicējai pamatoti piemērots naudas sods Ls 500 apmērā.

[7] Saskaņā ar kodeksa 9.pantu par administratīvo pārkāpumu atzīstama prettiesiska, vainojama (ar nodomu vai aiz neuzmanības izdarīta) darbība vai bezdarbība, kura apdraud valsts vai sabiedrisko kārtību, īpašumu, pilsoņu tiesības un brīvības vai noteikto pārvaldes kārtību un par kuru likumā paredzēta administratīvā atbildība.

Atbilstoši kodeksa 243.pantam pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuri fakti, uz kuru pamata institūcijas (amatpersonas) likumā noteiktajā kārtībā nosaka administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību, pie administratīvās atbildības sauktās personas vainu un citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Šos faktus konstatē ar šādiem līdzekļiem: ar protokolu par administratīvo pārkāpumu, ar tās personas paskaidrojumiem, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ar cietušā un liecinieku liecībām, eksperta atzinumu, lietiskajiem pierādījumiem, protokolu par priekšmetu un dokumentu izņemšanu, citiem dokumentiem, kā arī pārkāpumus fiksējošiem tehniskiem līdzekļiem (braukšanas ātruma noteikšanas mērierīces, mērierīces alkohola koncentrācijas noteikšanai izelpotajā gaisā, foto, video u.tml.).

Tātad, par pierādījumiem šajā lietā var kalpot sekojoši dokumenti: 1) administratīvā pārkāpuma protokols Nr.BI 007540 *(lietas 32. – 35.lapa)*; 2) Tematiskās pārbaudes akts Nr.531 ar tā pielikumiem un noslēgumu *(lietas 36.-79.lapa)*; 3) pieteicējas pārstāves paskaidrojums *(lietas 45.lapa)*; 4) darba līgumi Nr.5, 12, 10, 11, 7, 3 *(lietas 48. – 65.lapa)*; 5) nodarbinātās personas – *A.S., A.B., D.B., A.L.* aptaujas lapas *(lietas 66. – 73.lapa)*, 6) darba uzskaites tabula par 2008.gada septembri *(lietas 74. – 78.lapa)*;

[8] Izvērtējot atbildētāja savāktos pierādījumus, tiesa konstatē sekojošo.

[8.1] Protokola Nr.BI 007540 ir dots iespējamā administratīvā pārkāpuma apraksts, dotas atsauces uz tematisko pārbaudi un tās gaitā sastādītiem dokumentiem. Protokolā iekļauts apraksts un aprēķins par nenomaksātajām nodokļu summām un VSAOI apmēru, dota atsauce uz tiesību normām, kuru pārkāpšanā pieteicēja vainota. Pieteicējas pārstāve ir iepazinusies ar protokola saturu, viņai izskaidrotas tiesības un pienākumi, nodrošināta iespēja sniegt paskaidrojumus un izsniegts protokola eksemplārs. Tiesa protokolā iekļautās ziņas atzīst par ticamām un attiecināmām uz izskatāmo lietu.

[8.2] Tiesa konstatē, ka darba līgumu Nr.5, 12, 10, 11, 7, 3 *(lietas 48. – 65.lapa)*, kas noslēgts ar *D.B., E.P., A.S., A.B., I.K., D.E.*, atzīstams par tipveidīgu darba līgumu. Šo līgumu vispārīgajā daļā noteikts, ka darbinieka darba laiks ir 8 stundas dienā un ne vairāk kā 40 stundas nedēļā. Darbinieks darbu uzsāk un pabeidz atbilstoši sastādītajam darba grafikam. Darbinieka mēnesī nostrādāto stundu skaits veido darbinieka darba

samaksu. Darbiniekam savstarpēji vienojoties ir iespējams mainīt izstrādāto darba grafiku, ja tas netraucē veikala darbu, un tam piekrīt veikala vadītāja.

Lietā nav strīda, ka pieteicējas struktūrvienība – veikals „*/Nosaukums/*" no pirmdienas līdz ceturtdienai strādā no 8:00 – 21:00 (13 h), piektdienās un sestdienās no 8:00-22:00 (14 h) un svētdienās no 8:00-21:00 (13 h).

No darba uzskaites tabulas par 2008.gada septembri *(lietas 74. – 78.lapa)* izriet, ka veikalā ir nodarbinātas sešas pārdevējas. Tiesa konstatē, ka darba uzskaites tabulā, kurā norādītas nenoteiktu stundu skaits ir pretrunā ar darba uzskaites tabulu izvērstā formātā, un konkrēti. Saskaņā ar tabeli 2008.gada 1.septembrī pārdevēja *A.S.* nestrādāja, savukārt izvērstajā tabulā viņa strādāja no pulksten 10:00 līdz 14:00, turklāt šajā dienā no pulksten 16:00 līdz 18:00 veikalā nestrādāja neviena pārdevēja. 2008.gada 3.septembrī pārdevējas *D.E.* un *D.B.* darba laiks ir neloģisks, piemēram, darbiniece pastrādā 25 minūtes, tad 2 stundas nestrādā, tad pastrādā 1 stundu un 15 minūtes, tad 45 minūtes nestrādā, u.t.t., kopumā pa visu dienu nostrādājot tikai 2 stundas. Savukārt pulksten no 12:00-12:25, 13:15-14:40, 15:50-16:40 un 17:40-18:10 nestrādā neviena pārdevēja, bet pārdevēja *A.B.* strādā vēl pusstundu pēc noteiktā veikala darba laika līdz 22:30. 04.09.2008. pārdevēja *D.E.* uzsāk darbu ātrāk 7:30, t.i., pusstundu ātrāk no noteiktā veikala darba laika, un pabeidz darbu šajā dienā pārdevēja *A.S.* 21:30, kas ir ceturtdiena, un darba laiks ir noteikts līdz 22:00, līdz ar to secināms, ka pēdējā pusstundā veikalā nestrādāja neviena pārdevēja. Savukārt 05.09.2008. no pulksten 18:00, 06.09.2008. no 17:30 nestrādāja neviena pārdevēja, u.t.t.. Pamatojoties uz iepriekš minēto, tiesa secina, ka pieteicējas darba uzskaites tabulā par 2008.gada septembri gandrīz par katru dienu ir atzīmēts pretrunīgs darba laiks pārdevējām, kas dod pamatu apšaubīt tā patiesumu un atbilstību faktiskajiem apstākļiem.

Tiesa, vadoties no tiesiskās apziņas, kas balstīta uz loģikas likumiem, secina, ka nav loģiski nodarbināt sešus darbiniekus pa 2, 4 vai arī dažreiz pa 6 stundām, kad noslēgtajos darba līgumos noteiktais laiks ir 8 stundas, bet nostrādāto stundu skaits veido darba samaksu, tai vietā nodarbinātu atbilstoši Darba likuma prasībām un darba līguma nosacījumiem, piemēram, divus darbiniekus normālā darba laikā.

[9] Saskaņā ar Darba likuma 131.panta pirmajai un otrajai daļai darbinieka normālais dienas darba laiks nedrīkst pārsniegt astoņas stundas, bet normālais nedēļas darba laiks — 40 stundas. Dienas darba laiks šā likuma izpratnē ir darba laiks diennakts periodā. Ja dienas darba laiks kādā no nedēļas darba dienām ir īsāks par normālo dienas darba laiku, citā nedēļas darba dienā normālo dienas darba laiku var pagarināt, bet ne

vairāk kā par vienu stundu. Šādā gadījumā jāievēro noteikumi par nedēļas darba laika ilgumu.

Atbilstoši minētā likuma 133.pantam darbiniekam ir noteikta piecu dienu darba nedēļa. Ja darba rakstura dēļ nevar noteikt piecu dienu darba nedēļu, darba devējs pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem nosaka sešu dienu darba nedēļu. Ja noteikta sešu dienu darba nedēļa, dienas darba laika ilgums nedrīkst pārsniegt septiņas stundas. Darbiniekiem, kuriem normālais darba laiks nedrīkst pārsniegt šā likuma 131.panta trešajā daļā noteikto, dienas darba laika ilgums nedrīkst pārsniegt sešas stundas. Sestdienās darbs beidzams agrāk nekā citās dienās. Darba dienas ilgums sestdienās nosakāms darba koplīgumā, darba kārtības noteikumos vai darba līgumā.

Saskaņā ar Darba likuma 134.panta pirmo daļu darba līgumā darba devējs un darbinieks var vienoties par nepilna darba laika noteikšanu, kas ir īsāks par normālo dienas vai nedēļas darba laiku.

No iepriekš norādītā secināms, ka noslēdzot darba līgumu darba devējs ar darba ņēmēju vienojās par līguma nosacījumiem, tai starpā arī par darba laika, t.i., par normālu darba laiku, vai nepilnu darba laiku, vai arī citādi. Darbiniekam ir noteicama piecu dienu darba nedēļa, pēc vienošanās var noteikt arī sešu dienu darba nedēļu.

Konkrētajā gadījumā kā jau iepriekš tiesa konstatēja, darba līgumos starp pieteicēju un veikala „*/Nosaukums/*" pārdevējām tika noslēgts darba līgums par normālu darba laiku – 8 stundas dienā, darba nedēļas ilgums līgumā īpaši netika atrunāts. Līdz ar to, pamatojoties uz Darba likuma 131.panta pirmo daļu, 133.panta pirmo daļu, secināms, ka pieteicējai bija pienākums nodarbināt pārdevējas normālu darba laiku, proti, piecas dienas nedēļa ar darba laiku astoņas stundas dienā, kas izskatāmajā gadījumā 2008.gada septembrī bija 176 stundas, nevis 88 stundas.

[10] Saskaņā ar Darba likuma 74.panta otro daļu darbinieka saistība uzskatāma par izpildītu un darba devējam ir pienākums izmaksāt šā panta trešajā daļā noteikto atlīdzību arī tad, ja darba devējs darbinieku nenodarbina vai arī neveic darbinieka saistības izpildījuma pieņemšanai nepieciešamās darbības (dīkstāve). Par dīkstāvi, kas radusies darbinieka vainas dēļ, viņš šo atlīdzību nesaņem. Panta trešā daļa noteic, ja darbiniekam ir noteikta laika alga, šā panta pirmajā un ***otrajā daļā minētajos gadījumos*** viņam izmaksā noteikto darba samaksu. Ja darbiniekam ir noteikta akorda alga, šā panta pirmajā un otrajā daļā minētajos gadījumos viņam izmaksā vidējo izpeļņu.

Ņemot vērā [9]punktā secināto, pamatojoties uz minēto tiesību normu, tiesa atzīst, ka pieteicēja nenodrošinot darba līgumā nolīgto darba laiku, sešām pārdevējām par 2008.gada septembra mēnesi nav aprēķinājusi pilnībā darba algu, kā arī dienests

konstatējis, ka par minētajām personām nav aprēķinātas un veiktas VSAOI pilnā apmērā, un konkrēti.

Atbilstoši līgumu 2.1.apakšpunktam pieteicēja katrai pārdevējai maksā darba algu Ls 1 stundā. Atbilstoši algu sarakstam par 2008.gada septembra mēnesī pieteicēja katrai pārdevējai aprēķināta darba alga Ls 88 un pēc nodokļu nomaksas ieturēšanas ir izmaksājusi katrai Ls 80,08 *(lietas 47.lapa)*. Tādējādi secināms, ka katrai pārdevējai nav aprēķināta darba alga par dīkstāvi, t.i., Ls 88 (88 h x Ls 1 = Ls 88), kopā Ls 528 (Ls 88 x 6 pārdevējas = Ls 528).

[11] Atbilstoši likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 5.panta pirmajai daļai *(redakcija no 01.01.2009. līdz 30.06.2009.)* sociālajai apdrošināšanai obligāti ir pakļauti visi 15 gadu vecumu sasniegušie darba ņēmēji, kurus nodarbina darba devējs - iekšzemes nodokļu maksātājs (...). Panta ceturtā daļa noteic, ka persona ir sociāli apdrošināta un tai (par to) ir jāveic obligātās iemaksas, sākot ar dienu, kad šī persona ir ieguvusi šā panta pirmajā daļā minēto statusu (...). Minētā likuma 14.panta pirmā daļa reglamentē, ka darba devēja un darba ņēmēja obligāto iemaksu objekts ir visi algotā darbā aprēķinātie ienākumi, no kuriem jāietur iedzīvotāju ienākuma nodoklis, neatskaitot neapliekamo minimumu, nodokļu atvieglojumus un attaisnotos izdevumus, par kuriem nodokļu maksātājam ir tiesības samazināt apliekamo ienākumu.

Savukārt likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 21.panta devītā daļa noteic, ka gadījumos, ja tiek nokavēta algotā darba ienākumu izmaksa, darba devēja pienākums ir veikt obligātās iemaksas par aprēķinātajiem darba ienākumiem termiņā, kādā tās būtu jāveic, ja darba ienākumi būtu izmaksāti savlaicīgi.

No iepriekš norādītā secināms, ka pienākums maksāt noteikta apmēra nodokļus un tiem pielīdzinātos maksājumus secīgi izriet no pienākuma darba devējam tos aprēķināt, kā arī iesniegt nodokļu administrācijai attiecīga satura paziņojumus par obligāto iemaksu objektu un obligātajām iemaksām no darba ņēmēju darba ienākumiem. Ja darba devējs šos pienākumus neveic, pārkāpums kvalificējams kā izvairīšanās no nodokļu nomaksas.

No dienesta rīcībā esošās informācijas izriet, ka pieteicēja ne tikai nav izmaksājusi darba algu pārdevējām par dīkstāvi, bet arī par to laiku nav aprēķinājusi un nomaksājusi VSAOI Ls 174,12 apmērā. Tiesa konstatē, ka pieteicēja lietā nav iesniegusi pierādījumus, kas atspēkotu dienesta konstatēto, kā arī pieteikumā nav norādījusi savas pretenzijas par aprēķināto VSAOI apmēru.

[12] Pamatojoties uz lietas materiālu vispusīgu analīzi kopsakarā ar tiesību normām, tiesa secina, ka Lēmumā pamatoti ir konstatēts, ka pieteicēja, neievēroja Darba likuma

74.panta otrās daļas un 137.panta, likuma „Par valsts sociālo apdrošināšanu" 14.panta pirmās daļas, 21.panta devītās daļas prasības, līdz ar to izdarīja administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta kodeksa 159.pantā.

[13] Vienlaikus tiesa atzīst par nepamatotu pieteicējas argumentu, ka Valsts ieņēmumu dienests ir pārkāpis kompetences robežas, jo likuma „Par Valsts ieņēmumu dienestu" 2.pantā noteiktajos uzdevumos dienesta pilnvarās neietilpst veikt kontroli pār darba līguma nosacījumiem un darba tiesisko attiecību likumību.

Atbilstoši kodeksa 206.pantam attiecīgās institūcijas (amatpersonas), kas pilnvarotas izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas, izskata tās saskaņā ar savu kompetenci, kas noteikta šajā kodeksā (..).

Savukārt kodeksa 215.^{1}pants noteic, ka Valsts ieņēmumu dienests izskata šā kodeksa (..) ,159.pantā, (..) paredzēto administratīvo pārkāpumu lietas (..). Izskatīt administratīvo pārkāpumu lietas un uzlikt administratīvos sodus Valsts ieņēmumu dienesta vārdā ir tiesīgi: 1) Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektors un viņa vietnieki, Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pilnvaroti struktūrvienību vadītāji un viņu vietnieki – par visiem administratīvajiem pārkāpumiem, kas paredzēti šā panta pirmajā daļā, - naudas sodu līdz maksimālajam šajos pantos paredzētajam naudas sodam un piemērot konfiskāciju; 3) pārējās Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora pilnvarotas amatpersonas - naudas sodu līdz divsimt piecdesmit latiem.

Tādējādi atbildētāja, atbilstoši savai kompetencei, ir saukusi pieteicēju pie administratīvās atbildības pēc kodeksa 159.panta.

[14] Saskaņā ar kodeksa 32.panta pirmo daļu sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, stingrā saskaņā ar šo kodeksu un citiem aktiem par administratīvajiem pārkāpumiem.

Kodeksa 159.pantā ir paredzēts sods juridiskām personām no piecsimt līdz tūkstoš piecsimt latiem. Dienests pieteicējai ir piemērojusi naudas sodu, kas atbilst sankcijā noteiktajam zemākajam soda apmērām. Līdz ar to uzskatāms, ka atbildētāja ir izdarījusi lietderības apsvērumus attiecībā par soda piemērošanu.

[15] Pamatojieties uz iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteicējai uzliktais administratīvais sods Ls 500 apmērā par konstatēto administratīvo pārkāpumu ir tiesisks, pamatots un samērīgs.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu un 289.-291.pantu, Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 286. panta pirmās daļas 1. punktu, tiesa

nosprieda

noraidīt pilnībā sabiedrības ar ierobežotu atbildību „Rendas Uplejas" (reģ.Nr.41201006267) pieteikumu par Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 2.februāra lēmuma Nr.19/2523 atcelšanu.

Atstāt negrozītu Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektora 2009.gada 2.februāra lēmumu Nr.19/2523.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā 20 dienu laikā no sprieduma sastādīšanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Administratīvās rajona tiesas Liepājas tiesu namā.

Tiesnese A.Kudrēviča